

“मीठे बच्चे – सदैव याद राख – हामी ब्राह्मण चोटी हौं, पुरुषोत्तम बनिरहेका छौं, तब हर्षित रहने छौं। स्वयं सँग कुरा गर्न सिक्यौं भने अपार खुशी रहन्छ।”

प्रश्न:- बाबाको शरणमा को आउन सक्छ? बाबाले शरण कसलाई दिनु हुन्छ?

उत्तर:- बाबाको शरणमा उही आउन सक्छ जो पूरा-पूरा नष्टोमोह हुन्छ। जसको बुद्धियोग सबै तर्फबाट टुटेको हुन्छ। मित्र-सम्बन्धी आदिमा बुद्धिको लगाव नहोस्। बुद्धिमा रहोस् मेरो त एक बाबा दोस्रो न कोही। यस्ता बच्चाहरूले नै सेवा गर्न सक्छन्। बाबाले पनि यस्ता बच्चाहरूलाई नै शरण दिनु हुन्छ।

ओम् शान्ति। यहाँ हुनु हुन्छ रुहानी बाबा, शिक्षक, गुरु। यो त बच्चाहरूले राम्रो सँग बुझेका छन्। दुनियाँले यी कुरालाई जान्दैनन्। भन्न त संन्यासीहरू भन्छन् शिवोहम्। तर पनि हामी नै बाबा, शिक्षक, गुरु हौं भन्दैनन्। उनीहरूले त केवल भन्छन्- शिवोहम् तत् त्वम्। परमात्मा सर्वव्यापी हुनु हुन्थ्यो भने हरेक बाबा शिक्षक गुरु हुने थिए। यस्तो त कसैले सम्झ्दैनन् पनि। मनुष्यले आफूलाई भगवान्, परमात्मा भन्नु यो त एकदम गलत हो। बच्चाहरूलाई जे बाबाले सम्झाउनु हुन्छ त्यो त बुद्धिमा धारण हुन्छ हैन? त्यो पढाइमा कति विषयहरू (सब्जेक्ट) हुन्छन्। यस्तो होइन सबै विषयहरू विद्यार्थीको बुद्धिमा रहन्छन्। यहाँ जे बाबाले पढाउनु हुन्छ त्यो एक सेकेन्डमा बच्चाहरूको बुद्धिमा आइहाल्छ। तिमी रचयिता र रचनाको आदि-मध्य-अन्त्यको ज्ञान सुनाउँछौ। तिमी नै त्रिकालदर्शी वा स्वदर्शन चक्रधारी बन्छौ। त्यो लौकिक पढाइमा विषयहरू एकदम भिन्न हुन्छन्। तिमी सिद्ध गरेर सम्झाउँछौ, सर्वको सद्गति दाता उहाँ एक मात्र बाबा हुनु हुन्छ। सबै आत्माहरूले परमात्मालाई याद गर्छन्। भन्दछन्- हे परमपिता परमात्मा त्यसैले अवश्य बाबाबाटै वर्सा मिल्छ। त्यो वर्सा गुमाउनाले दुःखमा आउँछन्। यो सुख-दुःखको खेल हो। यति बेला सबै पतित दुःखी छन्। पवित्र बन्नाले सुख अवश्य मिल्छ। सुखको दुनियाँ बाबाले स्थापना गर्नुहुन्छ। बच्चाहरूले बुद्धिमा राख्नु छ- हामीलाई बाबा सम्झाउनु हुन्छ, ज्ञानका सागर एक बाबा नै हुनु हुन्छ। सृष्टिको आदि-मध्य-अन्त्यको ज्ञान बाबाले नै दिनु हुन्छ। अरु सबै धर्म जुन स्थापना भएका छन् ती आफ्नो समयमा आउँछन्। यो कुरा अरु कसैको बुद्धिमा छैन। तिमी बच्चाहरूको लागि बाबाले यो पढाइ एकदम सहज राख्नु भएको छ। केवल थोरै विस्तारले सम्झाउनु हुन्छ। म बुवालाई याद गर्यौं भने तिमी तमोप्रधानबाट सतोप्रधान बन्छौ। योगको महिमा धेरै छ। भारतको प्राचीन योग भनेर गायन गरिएको छ। तर योगबाट फाइदा के भएको थियो, यो कसैलाई पनि थाहा छैन। यो हो गीताको त्यही योग जुन निराकार भगवानले सिकाउनु हुन्छ। बाँकी जसले पनि सिकाउँछन् उनीहरू मनुष्य हुन्, देवताहरूको पासमा त योगको कुरै हुँदैन। यी हठयोग आदि सबै मनुष्यहरूले सिकाउँछन्। देवताहरूले नै सिक्छन्, न सिकाउँछन्। दैवी दुनियाँमा योगको कुरै हुँदैन। योगबाट सबै पावन बन्छन्। त्यो अवश्य यहाँ बन्छन्। बाबा आउनु हुन्छ नै संगममा नयाँ दुनियाँ बनाउन। अहिले तिमी पुरानो दुनियाँबाट नयाँ दुनियाँमा रुपान्तरण भइरहेका छौ। यो कसैलाई सम्झाउनु पनि आश्चर्य हो। हामी ब्राह्मण चोटी हौं, सत्ययुग र कलियुगको बीचमा छ ब्राह्मण चोटी। यसलाई नै संगमयुग भनिन्छ, जसमा तिमी पुरुषोत्तम बनिरहेका छौ। यो बच्चाहरूको बुद्धिमा रहोस् कि हामी पुरुषोत्तम बनेपछि सदैव हर्षित रहनेछौ। जति सेवा गर्ने छौ त्यति हर्षित रहनेछौ। कमाइ गर्नु र गराउनु छ। जति प्रदर्शनीमा सेवा गर्नेछौ सुन्नेलाई पनि सुख मिल्छ। आफ्नो र अरुको कल्याण हुन्छ। सानो सेवा केन्द्रमा पनि मुख्य ५-६ चित्र अवश्य हुनु पर्छ। त्यसमा सम्झाउन सजिलो हुन्छ। सारा दिन सेवा नै सेवा। मित्र सम्बन्धीहरू तर्फ कुनै पनि लगाव हुनु हुँदैन। जे यी आँखाहरूले देखिरहेका छौ ती सबै विनाश हुनु छ। बाँकी जे दिव्य दृष्टिले देख्छौ त्यसको स्थापना भइरहेको छ। यसरी आफै सँग कुरा गर्यौं भने तिमी पक्का हुनेछौ। बेहदको बाबा सँग भेट्न पाएकोमा खुशी हुनु पर्छ। कसैले राजाको पासमा जन्म लियो भने कति नशामा रहन्छ। तिमी बच्चाहरू स्वर्गको मालिक बनिरहेका छौ। हरेकले आफ्नो लागि मेहनत गरिरहेका छन्। बाबा यतिमात्र भन्नुहुन्छ काम चितामा बसेर तिमी कालो भएका छौ। अब ज्ञान चितामा बस्यौ भने गोरो बन्छौ। बुद्धिमा यही चिन्तन चलिरहोस्, चाहे अफिसमा काम गर्दै गर, याद गरिराख। यस्तो होइन फुर्सद छैन। जति फुर्सद मिल्छ रुहानी कमाइ गर। कति ठूलो कमाइ छ। स्वास्थ्य सम्पत्ति दुवै एकै साथ मिल्छ। एउटा कथा छ अर्जुन र भीमको। यस प्रकार गृहस्थ व्यवहारमा रहेर ज्ञान-योगमा भित्र

रहनेहरू भन्दा पनि अगाडि जान सक्छौ। सारा आधार यादमा छ। यहाँ सबै बसे भने त सेवा कसरी गर्छन्? रिफ्रेस भएर सेवामा लाग्नु छ। सेवाको बारेमा सोच्नु पर्छ। बाबा त प्रदर्शनीमा जान सक्नुहुन्न किनकि बापदादा दुवै सँगै हुनु हुन्छ। बाबाको आत्मा र यिनको आत्मा सँगै छ। यो अनौठो युगल हो। यस युगललाई तिमी बच्चाहरू सिवाय कसैले जान्न सक्दैन। आफूलाई युगल पनि सम्झन्छन् फेरि पनि भन्छन् म एक मात्र बाबाको सिकीलधा बच्चा हँ। यस लक्ष्मी-नारायणको चित्रलाई देखेर धेरै खुशी हुन्छ। हाम्रो दोस्रो जन्म यो हो, हामी गद्दीमा अवश्य बस्नेछौं। तिमी पनि राजयोग सिकिरहेका छौ, लक्ष्म-उद्देश्य सामुन्ने खडा छ। यिनलाई त खुशी छ- म बाबाको सिकीलधा बच्चा हँ। फेरि पनि सदैव याद ठहर्दैन। अरू-अरू तर्फ चिन्तन गई हाल्छ। ड्रामाको नियम छैन जुन एकदम याद टिकोस् र अरू कुनै ख्याल नआओस्। मायाको तूफानले याद गर्न दिदैन। जान्दछु मेरो लागि धेरै सहज छ, किनकि बाबा प्रवेश गर्नु भएकोछ। बाबाको नम्बरवन सिकीलधा बच्चा हँ। पहिलो नम्बरमा राजकुमार बन्नेछु फेरि पनि याद भलिन्छ। अनेक प्रकारको विचार आउँछ। यो हो माया। जब यी बाबालाई अनुभव होस् तब त तिमी बच्चाहरूलाई पनि सम्झाउन सक्छन्। यो विचार बन्द तब हुन्छ जब कर्मातीत अवस्था हुन्छ। आत्मा सम्पूर्ण बन्यो भने फेरि त यो शरीर रहन सक्दैन। शिवबाबा त सदैव पवित्र हुनु हुन्छ। पतित दुनियाँ र पतित शरीरमा आएर पावन बनाउनेको पार्ट पनि उहाँको नै हो। ड्रामामा बाँधिनु भएको छ। तिमी पावन बन्यौ भने त फेरि नयाँ शरीर चाहिन्छ। शिवबाबालाई आफ्नो शरीर त छैन। यस तनमा यस आत्माको महत्त्व छ। उहाँलाई के जरुरी छ! उहाँ त मुरली चलाएर गइहाल्नु हुन्छ। उहाँ स्वतन्त्र हुनु हुन्छ। कहिले कहाँ, कहिले कहाँ जानु हुन्छ। बच्चाहरूलाई पनि महसुस हुन्छ शिवबाबा मुरली चलाइरहनु भएको छ। तिमी बच्चाहरू सम्झन्छौ- हामी बाबालाई मदत गर्नको लागि यस ईश्वरीय सेवामा उपस्थित छौं। बाबा भन्नुहुन्छ- म पनि आफ्नो मीठो प्यारो घर छोडेर आएको छु। परमधाम अर्थात् पर भन्दा परको धाम- मूलवतन। बाँकी खेल सारा सृष्टिमा चल्छ। तिमीलाई थाहा छ- यो अनौठो खेल छ। बाँकी दुनियाँ एक छ।

उनीहरू चन्द्रमामा जाने कोशिश गर्छन्, त्यो त विज्ञानको बल हो। शान्तिको बलले हामी जब विज्ञानमाथि विजय प्राप्त गर्छौं तब विज्ञान पनि सुखदायी बन्न पुग्छ। यहाँ विज्ञानले सुख पनि दिन्छ भने दुःख पनि दिन्छ। त्यहाँ त सुख नै सुख छ। दुःखको नामै छैन। यस्तो कुरा सारा दिन बुद्धिमा रहनु पर्छ। बाबालाई कति विचार रहन्छ। बाँधेलीहरूले विषको लागि कति कटाइ खान्छन्। कोही त मोहवश फेरि फस्न पुग्छन्। निश्चयबुद्धि भएकाहरूले झट्ट भन्छन्- हामीलाई अमृत पिउनु छ, यसमा नष्टोमोह चाहिन्छ। पुरानो दुनियाँ देखि दिल हट्नु पर्छ। यस्ता नै सेवाधारी दिलमा चढ्न सक्छन्। उनीहरूलाई शरणागति दिन सक्नुहुन्छ। कन्या पतिको शरणमा जान्छिन्, विष बेगर राख्दैनन्। फेरि बाबाले शरण दिनु पर्छ। तर एकदम नष्टोमोह चाहिन्छ। पतिहरूको पनि पति मिल्नु भयो अब उहाँ सँग हामी बुद्धियोगको सगाई गर्छौं। बस्, मेरो त एक दोस्रो न कोही। जसरी कन्याको पति सँग प्रीत जुट्छ, यो हो आत्माको प्रीत परमात्मासँग। उनीबाट दुःख मिल्छ, उहाँबाट सुख मिल्छ। यो हो संगम, यसलाई कसैले जान्दैनन्। तिमीलाई कति खुशी हुनु पर्छ। हामीलाई खिवैया अथवा बागवान मिलेको छ, जसले हामीलाई फूलहरूको बगैचामा लैजानु हुन्छ। यतिबेला सबै मनुष्य काँडा जस्तै बनेका छन्। सबै भन्दा ठूलो काँडा हो कामको। पहिला तिमी निर्विकारी फूल थियौ, बिस्तारै-बिस्तारै कला कम हुँदै गयो अब त ठूलो काँडा भएका छौ। बाबालाई बबुलनाथ पनि भनिन्छ। तिमीलाई थाहा छ- वास्तविक नाम शिव हो। बबुलनाथ नाम राख्छन् किनकि काँडालाई फूल बनाउनु हुन्छ। भक्ति मार्गमा धेरै नाम राख्छन्। वास्तवमा नाम एउटै शिव हो। रुद्र ज्ञान यज्ञ वा शिव ज्ञान यज्ञ कुरो एउटै हो। रुद्र यज्ञबाट विनाश ज्वाला निस्कियो र श्रीकृष्णपुरी अथवा आदि सनातन देवी-देवता धर्मको स्थापना भयो। तिमी यस यज्ञद्वारा मनुष्यबाट देवता बन्छौ। चित्र पनि अनौठा बनाउँछन्। विष्णुको नाभिबाट ब्रह्मा निस्किए। यी सबै कुरा तिमीलाई थाहा छ। ब्रह्मा सरस्वती नै लक्ष्मी-नारायण बन्छन्। यो निश्चय छ। लक्ष्मी-नारायण नै ८४ जन्मपछि ब्रह्मा-सरस्वती बन्छन्। मनुष्यहरू त यस्तो कुरा सुनेर चकित हुन्छन्। खुशीमा पनि आउँछन् होला। तर माया कम छैन। काम महाशत्रु हो। मायाले नाम रूपमा फँसाएर गिराइदिन्छ। बाबालाई याद गर्ने दिदैन। फेरि त्यो खुशी कम हुन पुग्छ। यसैमा खुशी हुनु छैन किनकि मैले धेरैलाई सम्झाउँछु, पहिला देख्छु- बाबालाई कति याद गर्छु? रातमा बाबालाई याद गरेर सुत्छु यो भुल्छु। कोही बच्चा त पक्का नियम पालन गर्ने पनि छन्।

तिमी बच्चाहरू धेरै भाग्यमानी छौ। बाबा माथि त धेरै बोझ छ। तर फेरि पनि रथलाई सहूलियत मिल्छ। ज्ञान र योग पनि छ, यो विना त लक्ष्मी-नारायण पद कसरी पाउँछन्। खुशी त रहन्छ, म एकलौ बाबाको बच्चा हुँ अनि

फेरि मेरो धेरै बच्चा छन्, यो नशा पनि रहन्छ तर मायाले विघ्न पनि पाछै। बच्चाहरूलाई पनि मायाको विघ्न आउँछ होला। कर्मातीत अवस्था पछि गएर आउनु छ। यहाँ बापदादा दुवै सँगै हुनु हुन्छ। भन्नुहुन्छ- मीठा प्यारा बच्चाहरू.. बाबा त प्यारका सागर हुनु हुन्छ। यिनको आत्मा सँगै छ। यिनले पनि प्रेम गर्छन्। सम्झन्छन्- जस्तो कर्म मैले गर्नेछु, मलाई देखेर अरूले पनि गर्नेछन्। धेरै मिठो रहनु छ। बच्चाहरू धेरै समझदार हुनु पर्छ। यी लक्ष्मी-नारायणमा हेर कति समझदारी छ। समझदारीले विश्वको राज्य लिएका छन्। प्रदर्शनीद्वारा प्रजा त धेरै बन्छन्। दुनियाँ धेरै ठूलो छ, यति सेवा गर्नु छ। दोस्रो यादमा रहेर विकर्म पनि विनाश गर्नु छ। यो हो ठूलो चिन्ता। हामी तमोप्रधानबाट सतोप्रधान कसरी बनेौं? यसमा मेहनत छ। सेवाको अवसर धेरै छ। ट्रेनमा पनि ब्याजद्वारा सेवा गर्न सक्छौं। यहाँ बाबा हुनु हुन्छ, यो वर्सा हो। अवश्य पनि ५००० वर्ष पहिला सृष्टि स्वर्ग थियो। लक्ष्मी-नारायणको राज्य थियो। फेरि यिनीहरूको राज्य आउनु पर्छ। हामी बाबाको यादबाट पावन दुनियाँको मालिक बनिरहेका छौं। ट्रेनमा धेरै सेवा हुन सक्छ। एक डिब्बामा सेवा गरेर फेरि दोस्रोमा जानु पर्छ। यस्तो सेवा गर्नेवाला नै दिलमा चढ्नेछ। भन, हामी तपाईंलाई खुशीको समाचार सुनाउँछौं। तपाईं पूज्य देवता हुनु हुन्थ्यो फेरि ८४ जन्म लिएर पुजारी बन्नुभयो। अब फेरि पूज्य बन्नुहोस्। सिँढीको चित्र राम्रो छ, यसमा नै सतो, रजो, तमो अवस्था सिद्ध गर्नु छ। स्कूलमा अन्त्यमा परीक्षाका बेलामा फड्को मार्ने सोख हुन्छ। अब यहाँ पनि सम्झाइन्छ- जसले समय खेर फालेका छन्, उनीहरूले फड्को मारेर सेवामा लाग्नु पर्छ। सेवाको मार्जिन धेरै छ। सेवाधारी बच्चीहरू धेरै निस्कनु पर्छ, जसलाई बाबाले जहाँ पनि पठाइदिन सक्नुहुन्छ। मन्दिरहरूमा सेवा राम्रो हुन्छ। देवता धर्मकाहरूले तुरुन्त बुझ्नेछन्। गंगा स्नानमा गएर पनि तिमी सम्झाउन सक्छौ, दिलमा लाग्छ अवश्य। अच्छा-

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

१) सदैव हर्षित रहनको लागि रूहानी सेवा गर्नु छ, सच्चा कमाइ गर्नु र गराउनु छ। आफ्नो र अरूको कल्याण गर्नु छ। रेलमा पनि ब्याजद्वारा सेवा गर्नु छ।

२) पुरानो दुनियाँबाट दिल हटाउनु छ। नष्टोमोह बन्नु छ, एक बाबा सँग सच्चा प्रीत राख्नु छ।

वरदान:- कर्म र योगको ब्यालेन्स द्वारा ब्लेसिङ्ग अनुभव गर्ने कर्मयोगी भव कर्मयोगी अर्थात् हर कर्म योगयुक्त होस्। कर्मयोगी आत्माले सदैव कर्म र योगको सन्तुलन राख्छ। कर्म र योगको सन्तुलन हुनाले हर कर्ममा बाबाबाट त आशीर्वाद मिल्छ नै, साथसाथै जसको सम्बन्ध-सम्पर्कमा आउँछौ, उनीहरूबाट पनि आशीर्वाद मिल्छ। कसैले राम्रो काम गर्छ भने दिल देखि आशीर्वाद निस्कन्छ, धेरै राम्रो छ। धेरै राम्रो मान्नु नै आशीर्वाद हो।

स्लोगन:- सेकेन्डमा संकल्पहरूलाई स्थिर गर्ने अभ्यासले नै कर्मातीत अवस्थाको समीप ल्याउँछ।